Lietas arhīva Nr. KA02-0114-20/8
ECLI:LV:KUAT:2020:1021.11360021219.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2020.gada 21.oktobrī

Kurzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs Didzis Aktumanis
tiesneses Ināra Rozīte un Sandra Mertena
piedaloties prokuroram Atim Dzērvēnam
aizstāvjiem Petrai Janulei un Antonam Drēbniekam

atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu sakarā ar apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāves Petras Janules apelācijas sūdzībām par Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 6.marta spriedumu, ar kuru /pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts par Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā, 126.panta otrās daļas 7.punktā un 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 6.marta spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu:
- Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 gadiem un probācijas uzraudzību uz 2 gadiem;
- Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu;
- Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 30 dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sodus daļēji saskaitot, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 4 gadiem un 6 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 2 gadiem.

Drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā – /pers. A/ atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu /pers. A/ soda termiņā ieskaitīts aizturēšanā pavadītais laiks no 2019.gada 13.augusta līdz 2019.gada 15.augustam.

No /pers. A/ valsts labā piedzīti procesuālie izdevumi par ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas veikšanu 16,30 *euro*.

Ar spriedumu izlemts jautājums par galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

[2] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts:

[2.1] /pers. A/ tīši nodarīja smagu miesas bojājumu personai, ar kuru ir otrajā radniecības pakāpē, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

2019.gada 6.augustā ap plkst.23.00, /adrese/ teritorijā, pie Cieceres ezera makšķernieku atpūtas nama istabiņā Nr.3, būdams alkohola un narkotisko vielu ietekmē, personīgu motīvu un dusmu vadīts, nolūkā nodarīt otrās pakāpes radiniekam vectēvam (mātes tēvam) /pers. B/ miesas bojājumus, izmeklēšanā nenoskaidrotā veidā, iespējams, vairākas reizes tīši sitot ar dūrēm un sperot ar kājām cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām, tai skaitā galvu, seju, krūšukurvi, tīši nodarīja /pers. B/ miesas bojājumus galvas apvidū – asinsizplūdumu ap labo aci, pārejošu uz deguna muguriņu, deguna kaula lūzumu, asinsizplūgumu kreisās acs apakšējā plakstiņā, plašu asinsizplūdumu zoda kreisajā pusē ar pāreju uz kreiso vaigu, perēkļainu asinsizplūdumu uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējā virsmā pieres apvidū labajā pusē, hematomas tipa asinsizplūdumu zem smadzeņu cietā apvalka kreiso paura un pakauša daivu ārēji apakšējā virsmā, perēkļainu asinsizplūdumu zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem kreisās pieres daivas iekšējā virsmā, kreisās pieres daivas un kreisās deniņu daivas apakšēji ārējās virsmās, labās pieres daivas un labās deniņu daivas apakšēji ārējās virsmās, abu smadzeņu pusložu apakšējās virsmās jostas kroku apvidos, abu smadzenītes pusložu augšējās virsmās; krūšukurvja apvidū: 4.,5.,6.ribu lūzumus kreisajā pusē pa atslēgas kaula līniju, 10.ribas lūzumu pa kreiso aizmugurējo paduses līniju. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai, un bija tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos 2019.gada 8.augustā plkst.20.35 SIA "Jelgavas pilsētas slimnīca".

Par nāves cēloni uzskatāma trula galvas trauma un krūšukurvja trauma ar asinsizplūdumiem sejā, deguna kaula lūzumu, asinsizplūdumu uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējā virsmā pieres apvidū labajā pusē, subdurālu hematomu ar lielperēkļainiem asinsizplūdumiem zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, 4.,5.,6.ribu lūzumiem kreisajā pusē, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, piebriešanu, plaušu tūsku, iekšējo orgānu venozu pilnasinību ar mikrocirkulācijas traucējumu parādībām asinsvados.

Šādas /pers.A/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi saskaņā ar Krimināllikuma 125.panta trešo daļu.

[2.2] /pers. A/ nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumu personai, ar kuru ir otrajā radniecības pakāpē.

2019.gada 6.augustā ap plkst.23.00, /adrese/ teritorijā, pie Cieceres ezera makšķernieku atpūtas nama istabiņā Nr.3, būdams alkohola un narkotisko vielu ietekmē, personīgu motīvu un dusmu vadīts, nolūkā nodarīt otrās pakāpes radiniecei vecaimātei (mātes mātei) /pers. C/ miesas bojājumus, pirmstiesas izmeklēšanas laikā nenoskaidrotā veidā, iespējams, sitot ar roku pa plaukstu, to laužot vai griežot, tīši nodarīja viņai miesas bojājumus: zemādas hematomu kreisās plaukstas 3.pirksta rajonā, kreisās plaukstas 3.pirksta proksimālās falangas lūzumu ar nelielu dislokāciju, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošu veselības traucējumu uz laiku virs 21 dienas.

Šādas /pers.A/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi saskaņā ar Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punktu.

[2.3] /pers. A/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti

lietoja narkotiskās vielas.

Būdams 2019.gada 2.maijā administratīvā pārkāpuma lietā Nr.164/19/PC326658 sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 46.panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu un vienlaikus brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā līdz 2019.gada 8.augustam, neatļauti lietoja psihotropo vielu marihuānu, kas satur tetrahidrokanabinolu.

Šādas /pers.A/ darbības pirmās instances tiesa kvalificējusi saskaņā ar Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmo daļu.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Petra Janule, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā un attaisnot /pers. A/ pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 126.panta otrās daļas 7.punkta, bet pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas sodu mīkstināt, nosakot piespiedu darbu. Sūdzībā izteikts arī lūgums noteikt apsūdzētajam poligrāfa ekspertīzi.

[3.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa par pamatu notiesājoš a sprieduma taisīšanai ņēmusi liecinieku /pers. D/ un /pers. E/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, ka apsūdzētais /pers. A/ mēdzot būt agresīvs, bet nekad iepriekš neesot pacēlis roku pret tuviniekiem, policiju izsaukuši notikuma dienā, lai nomierinātu apsūdzēto, kurš bijis agresīvs.

Aizstāve uzskata, ka tiesa nav pietiekami ņēmusi vērā faktu, ka neviens no lieciniekiem un atbraukušajiem policijas darbiniekiem nav redzējis, ka apsūdzētais fiziski ietekmē vecvecākus. Liecinieki tikai norādījuši, ka /pers. A/ ir cieši aizmidzis. Lieciniece/pers. E/ tiesas izmeklēšanas gaitā detalizēti izstāstījusi, ka izsaukusi policiju, jo bijusi pārbijusies, redzot asinis istabiņā, bet tad nākamajā dienā sapratusi, ka pie vainas ir mātes un tēva cienījamais vecums, un ir notikusi neveiksmīga klupšana, krišana un grūstīšanās starp māti un tēvu, par ko detalizēti liecina /pers. C/ tiesas sēdē. Lieciniece/pers. E/ no /pers. B/ uzzinājusi, ka mazdēls neesot pie vainas. Vēl liecinājusi, ka vedusi apsūdzēto gulēt, jo viņš bijis smagā alkohola reibumā, kā dēļ pats nav varējis pārvietoties un uzreiz arī aizmidzis. Apsūdzētais/pers. A/ norādījis, ka ikdienā rūpējies par vecvecākiem, ko apstiprinājuši lieciniekі /pers. E/, /pers. D/ un arī /pers. C/. Pats apsūdzētais pieļauj domu, ka palīdzējis /pers. B/ tikt līdz gultai.

[3.2] Sūdzības iesniedzēja vērsusi uzmanību, ka nepārliecinošs ir eksperta atzinums, kur norādīts, ka nevar izslēgt, ka miesas bojājumi gūti, atsitoties pret truliem priekšmetiem ar seju un krūškurvi. Autopsijā norādīts, ka nāves cēlonis ir galvas un krūšu kurvja traumas, tas ir, ribu lūzumi, kuri nevarēja rasties reanimācijas pasākumu laikā, neizslēdz iespēju, ka miesas bojājumi varēja tikt iegūti atsitoties. Eksperte norādījusi, ka miesas bojājumi, visticamāk, gūti guļus stāvoklī. Tāpat tiek norādīts, ka precīzi izteikties, pret kādiem priekšmetiem cietušais varēja atsisties, nav iespējams, jo viņam konstatētie miesas bojājumi neatspoguļo nekādu konkrētu priekšmetu īpatnības (formu, izmērus).

[3.3] Tiesa norādījusi, ka no notikuma vietas apskates protokola secināms, ka istabiņā Nr.3 gultām nav galu ar cietiem materiāliem, taburetes vai krēslu, kā arī nav nekādu citu priekšmetu. Tādējādi minētais apstāklis izslēdz, ka /pers. B/ varējis pats sevi traumēt tādā mērā, lai gūtu smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumus, jo telpā, kurā viņš guvis šos miesas bojājumus, nebija tādu priekšmetu, uz kuriem viņš varējis uzkrist.

Aizstāve norādījusi, ka no fototabulas, kas atrodas lietas materiālos, redzams, ka dotā istabiņa ir ļoti šaura, ir redzamas 3 gultas, galds un skapis. Kā norādījusi tiesas sēdē nopratinātā lieciniece atpūtas bāzes īpašniece /pers. F/, iespējams, ka krēsls vai taburete ir bijuši uz to brīdi istabiņā. To pašu arī liecina /pers. E/, ka tieši neatceroties, bet, iespējams, bijusi taburete vai krēsls.

[3.4] Aizstāve uzskata, ka, lai tiesa izteiktu tādu apgalvojumu, ka no objektīvās puses noziedzīgs nodarījums attiecībā pret /pers. B/ izpaužas apsūdzētajam /pers. A/ vairākas reizes tīši sitot ar dūrēm un sperot ar kājām cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām, tai skaitā galvu, seju, krūškurvi, bija nepieciešams iegūt papildus pierādījumus lietā, proti, policijas darbiniekiem bija jāizņem un jāveic /pers. A/ apģērba apskate un konkrētās istabiņas detalizēta apskate, kur varēja konstatēt asins lokalizācijas veidošanās mehānismu, kas nav ticis izdarīts.

Tādējādi bez papildus pierādījumu iegūšanas ir kļūdaini apgalvot, ka tieši /pers. A/ ir izdarījis šos noziedzīgos nodarījumus.

Aizstāve uzsver, ka tā kā eksperte /pers. G/ neizslēdz, ka augstākminētie miesas bojājumi varēja rasties cietušajam vairākas reizes krītot no sava auguma augstuma un atsitoties pret trulu priekšmetu ar seju un krūškurvi, nevar izslēgt to, ka /pers. A/ nav nekādas saistības ar /pers. B/ nāves iestāšanos.

[3.5] Aizstāve vērsusi uzmanību uz būtiskiem kriminālprocesa pārkāpumiem, kas nav analizēti tiesas spriedumā.

Lēmumā par personas atzīšanu par aizdomās turēto /pers. A/ atzīts par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas. Prokuratūrā /pers.A/ apsūdzība tiek uzrādīta jau pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, 126.panta otrās daļas 7.punkta, 253.^{2} panta pirmās daļas, nenoskaidrojot apsūdzētā /pers. A/ attieksmi par katru no klāt nākušiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Aizstāve atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 60.^{2} pantu, kas noteic personas, kurai ir tiesības uz aizstāvību, pamattiesības kriminālprocesā, 66.pantu, kas noteic aizdomās turētā tiesības un pienākumus.

Aizstāve uzskata, ka /pers. A/ nav ticis atzīts par aizdomās turēto pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punkta, 253.^{2} panta pirmās daļas.

[3.6] Sūdzībā norādīts, ka tiesa nav pietiekami analizējusi aizstāvības pieteiktos pierādījumus, kas nav atspoguļoti arī tiesas spriedumā. Aizstāve lūgusi pārbaudīt pirmās instances tiesas izmeklēšanā visu liecinieku sniegtās liecības (*lietas 1.sējuma 184.-188.lapa*).

[4] Par spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis apsūdzētais /pers. A/, lūdzot pieņemt sūdzību izskatīšanai mutvārdu procesā un izskatīt to vienlaicīgi ar aizstāves iesniegto apelācijas sūdzību. Lūgts noteikt poligrāfa ekspertīzi vai nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

[4.1] Apelācijas sūdzībā norādījis, ka ļoti cienījis savus vecvecākus /pers. C/ un /pers. B/, vienmēr vectēvam palīdzējis, kur vien tas bijis vajadzīgs, bijis paklausīgs mazdēls. /pers. A/ norādījis, ka vectēvam bijušas akūtas veselības problēmas. Drīzāk varējis nepaklausīt savu māti /pers. E/, jo bijis greizsirdīgs uz audžutēvu un viņu bērniem par to, ka viņiem tika pievērsta lielāka uzmanība nekā apsūdzētajam. Tomēr līdz fiziskiem konfliktiem nekad nenonākuši.

[4.2] /pers. A/ norādījis, ka 2019.gada 6.augustā visa radinieku un tuvu paziņu kompānija lietojusi alkoholu, izņemot apsūdzētā māti /pers. E/. Apsūdzētais uzskata, ka viņa mātes liecībām ir būtiska ticamība, kas arī tiesai vērtējams.

Sūdzībā norādīts, ka cietušais /pers. B/ arī lietojis alkoholu, bet analīzes par alkohola klātbūtni cietušajam tika veiktas slimnīcā tikai pēc trim dienām. /pers. A/ vērsis uzmanību, ka /pers. B/ bijis slims ar prostatas dziedzera iekaisumu, līdz ar to viņš bieži apmeklējis tualeti, bet tajā vakarā viņš knapi turējies uz kājām, streipuļojis.

Arī pats /pers. A/ lietojis stiprus alkoholiskus dzērienus, un /pers. E/ un /pers. H/ bijušas spiestas apsūdzētajam palīdzēt tikt līdz gultai.

[4.3] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka sprieduma aprakstošajā daļā ir daudz uzskatu un pieņēmumu, un konkrēti: sprieduma 1.lapa 2.rindkopa 5.rinda no augšas „iespējams", sprieduma 1.lapa 3.rinda no apakšas „uzskatāma", sprieduma 2.lapa 4.rindkopa 5.rinda no augšas „iespējams", sprieduma 4.lapa 2.rindkopa 14.rinda no augšas „pieļauj", sprieduma 7.lapa 2.rindkopa no augšas „uzskatāma", sprieduma 7.lapa 3.rindkopa no apakšas „nevarēja, ticamāk".

Sūdzības iesniedzējam nav īsti saprotams, kā uz tādu uzskatu, minējumu, atsevišķu subjektīvu domu pamata tiesa /pers. A/ notiesājusi pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 126.panta otrās daļas 7.punkta (*lietas 1.sējuma 202.-203.lapa*).

[5] Prokurors Atis Dzērvēns apelācijas instances tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 462.panta otro daļu grozīja /pers. A/ izvirzīto apsūdzību pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sakarā ar noziedzīgā nodarījuma faktisko apstākļu maiņu, nemainot nodarījuma kvalifikāciju. Prokurors norādīja, ka no apsūdzības izslēdzami cietušajam /pers. B/ nodarītie miesas bojājumi krūškurvja apvidū – 4., 5., 6.ribu lūzumi kreisajā pusē pa atslēgas kaula līniju un 10.ribas lūzums pa kreiso aizmugurējo paduses līniju, bet nodarījuma kvalifikācija nav maināma, jo pārējie cietušajam konstatētie miesas bojājumi veido Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Prokurors atzina, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, liecinošo personu liecības ir novērtētas pareizi, lielāku ticamību piešķirot uzreiz pēc notikušā sniegtajām liecībām, no kurām izriet, ka nevienam nav bijušas šaubas, ka miesas bojājumus vecvecākiem nodarījis /pers. A/. No liecinieku liecībām konstatējams, ka policija izsaukta, lai nomierinātu apsūdzēto, kurš bija ļoti agresīvs, bet līdz brīdim, kad ieradās policijas darbinieki, apsūdzētais aizmiga. Par /pers.A/ agresiju liecina arī tas, ka pēc policijas aizbraukšanas apsūdzētais tika ieslēgts mājiņā, lai neapdraudētu citus. Tāpat /pers.C/ gan notikuma vietā, gan slimnīcā norādīja, ka miesas bojājumus viņai nodarījis apsūdzētais. Vēlākās liecinieku liecības jau norāda uz ģimenes locekļu vēlmi palīdzēt /pers. A/ izvairīties no atbildības un soda.

Prokurora ieskatā apsūdzētā /pers. A/ liecības ir pamats atzīt par nepatiesām, kas veido Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli. Konstatējot jaunu atbildību pastiprinošu apstākli, apsūdzētajam noteiktais sods atstājams negrozīts. Lietas izmeklēšanā un iztiesāšanā nav konstatējami arī Kriminālprocesa likuma pārkāpumi, tādēļ iesniegtās apelācijas sūdzības noraidāmas, bet pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[6] Apsūdzētais/pers. A/ apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja savu iesniegto apelācijas sūdzību un pievienojās aizstāves sūdzībai, lūdzot viņu attaisnot apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 126.panta otrās daļas 7.punkta.

[7] Apsūdzētā/pers. A/ aizstāve Petra Janule apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja iesniegto apelācijas sūdzību, pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem un papildus norādīja, ka eksperta atzinums par /pers. B/ nāves cēloni ir nepārliecinošs, jo mājiņā atrodošās mēbeles neizslēdz miesas bojājumu gūšanas iespēju, pašam krītot. Izmeklēšanā nebija veikta apģērba apskate un pienācīga notikuma vietas apskate, kā arī izmeklēšanā pieļauti Kriminālprocesa likuma pārkāpumi. Aizstāve lūdza attaisnot apsūdzēto /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 126.panta otrās daļas 7.punkta, bet par Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu noteikt sodu piespiedu darba veidā.

[8] Apsūdzētā/pers. A/ aizstāvis Antons Drēbnieks apelācijas instances tiesas sēdē pievienojās aizstāves Petras Janules un apsūdzētā /pers. A/ iesniegtajās apelācijas sūdzībās izteiktajiem lūgumiem, iesniedza tiesai debašu runu rakstveidā (*lietas 2.sējuma 40.-42.lapa*) un norādīja, ka ekspertīzu atzinumos ietvertās atbildes nav konkrētas, bet gan izteiktas varbūtības formā. Arī pārējie pierādījumi lietā, tai skaitā policijas darbinieku ziņojumi, ir pieļāvumu formā. No /pers. E/, /pers. C/, /pers. D/ nopratināšanas protokoliem nav redzams, vai viņi bija informēti par to, ka var neliecināt pret apsūdzēto. No uzziņas par audioieraksta apskati nav identificējama persona, kura zvanījusi policijai. Vienīgā notikumu aculieciniece ir /pers. C/, kura noliedz, ka miesas bojājumus nodarījis /pers. A/, bet pārējo liecinieku liecības ir tikai atstāstījums vai emocijas. Nav konstatējama arī apsūdzētā nodoms, jo viņš neko neatceras un atsaucas tikai uz /pers. E/ teikto. Aizstāvis norāda, ka izskatāmajā lietā konstatētās šaubas ir vērtējamas par labu apsūdzētajam un lūdz /pers. A/ attaisnot apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 126.panta otrās daļas 7.punkta, bet apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas spriedumu atstāt negrozītu vai atcelt spriedumu un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

Motīvu daļa

[9] Iepazinusies ar apelācijas sūdzībās norādītajiem motīviem, uzklausījusi apsūdzētā un liecinieces /pers. E/ liecības, aizstāvju un prokurora viedokli, pārbaudījusi krimināllietas materiālus, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 6.marta spriedums atceļams daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu saskaņā ar Krimināllikuma 125.panta trešo daļu un par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, un šajā daļā taisāms jauns spriedums, bet pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[10] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. A/ pamatoti atzīts par vainīgu un notiesāts saskaņā ar Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmo daļu. Pirmās instances tiesa spriedumu pamatojusi ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumi, kas apstiprina apsūdzētā vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, devusi pierādījumiem atbilstošu novērtējumu, tādēļ apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt spriedumā izdarītos secinājumus attiecībā par apsūdzētā vainu. Attiecībā par Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju spriedums nav pārsūdzēts un arī apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt noteiktās kvalifikācijas pamatotību.

[11] Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, apelācijas instances tiesa konstatē, ka /pers. A/ tīši nodarīja smagu miesas bojājumu personai, ar kuru ir otrajā radniecības pakāpē, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

2019.gada 6.augustā ap plkst.23.00, /adrese/ teritorijā, pie Cieceres ezera makšķernieku atpūtas nama istabiņā Nr.3, būdams alkohola un narkotisko vielu ietekmē, personīgu motīvu un dusmu vadīts, nolūkā nodarīt otrās pakāpes radiniekam vectēvam (mātes tēvam) /pers. B/ miesas bojājumus, ne mazāk kā trīs reizes tīši sitot ar dūrēm cietušajam pa galvu, tīši nodarīja /pers. B/ miesas bojājumus galvas apvidū – zemādas asinsizplūdumus ap labo aci pārejošus uz deguna muguriņas apvidu, kreisās acs apakšējā plakstiņā, zoda rajonā kreisā pusē ar pāreju uz kreisā vaiga apvidu, asinsizplūdumu uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas labo pieres-deniņu rajonā, deguna kaulu šķērslūzumu ar asinsizplūdumu apkārtējos mīkstajos audos, asinsizplūdumu zem cietā galvas smadzeņu apvalka virs kreiso paura-pakauša daivu ārēji-apakšējām virsmām (ap 25 grami), asinsizplūdumus zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem kreiso pieres, pakauša daivu iekšējās virsmās, kreiso un labo pieres, deniņu daivu apakšēji-ārējās virsmās, abu smadzeņīšu pusložu augšējās virsmās. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai un bija tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos 2019.gada 8.augustā plkst.20.35 SIA „Jelgavas pilsētas slimnīca".

Par nāves cēloni uzskatāma trula galvas trauma ar asinsizplūdumiem zem cietā un mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem, kas sarežģījās ar hemolikvora cirkulācijas traucējumu un izraisīja galvas smadzeņu tūsku.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

[11.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 565.panta pirmās daļas 3.punktu apelācijas sūdzības vai protesta izskatīšanas rezultātā apelācijas instances tiesa var izslēgt no apsūdzības atsevišķu tās patstāvīgu daļu, nosakot vieglāku sodu vai nemainot noteikto sodu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta piektajā daļā paredzētajam, ja apelācijas instances tiesa konstatē tādus noziedzīga nodarījuma

apstākļus, kas atšķiras no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem apstākļiem, tā sniedz jaunu noziedzīga nodarījuma aprakstu.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 455.panta trešajā daļā ir noteikts, ka tiesa var atzīt par pierādītiem no apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus, ja ar to nepasliktinās apsūdzētā stāvoklis un netiek pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību.

[11.2] Ņemot vērā iepriekš norādīto, apelācijas instances tiesa konstatē no pirmās instances tiesas spriedumā ietvertās apsūdzības atšķirīgus noziedzīgā nodarījuma faktiskos apstākļus un atzīst, ka no /pers. A/ izvirzītās apsūdzības, kas kvalificēta saskaņā ar Krimināllikuma 125.panta trešo daļu, izslēdzamas objektīvās puses darbības – sitieni ar dūrēm un spērieni ar kājām cietušajam pa dažādām ķermeņa daļām, tai skaitā krūšu kurvi, kā rezultātā /pers. B/ nodarīti miesas bojājumu krūšu kurvja apvidū – 4., 5., 6.ribu lūzumi kreisajā pusē pa atslēgas kaula līniju, 10.ribas lūzums pa kreiso aizmugurējo paduses līniju. Izslēdzot no apsūdzības atsevišķas noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi veidojošās darbības, nekādā veidā netiek pasliktināts apsūdzētā stāvoklis vai pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību, jo tādā veidā tiek samazināts apsūdzības apjoms.

[12] Apelācijas instances tiesā /pers. A/ savu vainu grozītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, kā arī apsūdzībā pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punkta neatzina un apstiprināja pirmās instances tiesā sniegtās liecības.

Papildus /pers.A/ liecināja, ka notikuma dienā lietoja alkoholu – apmēram 0,7 litrus viskija, bet narkotiskās vielas nebija lietojis. Gulēja vienā istabā kopā ar vecvecākiem, naktī piecēlās, lai palīdzētu vectēvam nokļūt līdz gultai, pēc kā pats devās gulēt. Kad no rīta pamodās, redzēja asins traipus uz palaga un īsti nesaprata, kas noticis. Mājiņai durvis bija aizslēgtas, tādēļ no tās izkļuva pa logu. Atsevišķi ģimenes locekļi pārmeta, ka viņš nodarījis miesas bojājumus vecvecākiem, bet citi savukārt stāstīja, ka vectēvs naktī kritis un aizvests uz slimnīcu. Slimnīcā redzēja, ka vectēvam ir traumēts deguns un kļuva vectēvu ļoti žēl. Vecāmāte viņam teica, lai nomierinās, jo kā ir noticis, tā ir noticis. Ar vecvecākiem par viņu gūtajām traumām nav runājis. Pieļauj, ka vectēvs pats naktī ir kritis, jo tā ir noticis arī iepriekš. Ar vecvecākiem viņam ir ļoti labas attiecības, pēc dabas pats ir miermīlīgs, tādēļ uzskata, ka vecvecākus nevarētu aizskart. Tāpat nepieļauj iespēju, ka varētu neatcerēties, ja būtu ko tādu izdarījis.

Pirmās instances tiesā /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 126.panta otrās daļas 7.punkta neatzina, pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas atzina daļēji un liecināja, ka 2019.gada 6.augustā ar ģimeni atpūties kempingā, iepriekš bijis sastrīdējies ar mammu. Lietojis alkoholu kopā ar savu krusttēvu /pers. D/, piedzēries un aizvests gulēt, pats neatceras, kā nokļuvis līdz gultasvietai. Nekādi strīdi radinieku starpā neesot bijuši. No rīta istabā atradies viens un uz gultas ieraudzījis asiņainus plankumus, sapratis, ka istabā kāds kritis. Naktī gan dzirdējis, ka vectēvs staigā pa istabiņu un krīt. Miesas bojājumus vectēvam neesot nodarījis, lai gan otrā dienā redzējis, ka viņam sejā ir skrāpējumi, istabiņā naktī vēl atradusies arī vecāmāte, kuru arī neesot fiziski aizskāris. Miesas bojājumus abi vecvecāki acīmredzot guvuši paši, dzērumā krītot. Tā kā pats bijis istabiņā ieslēgts, no rīta izkļuvis no istabas caur logu. Vēlāk mamma stāstījusi, ka vectēvs naktī kritis un sasities. Ar vectēva nāvi viņš neesot nekādā veidā saistīts. Ar mammu esot bieži konflikti sadzīvisku iemeslu dēļ, arī braucot no kempinga sastrīdējies ar mammu, beigās ticis ievietots Psihiatrijas un narkoloģijas centrā, kā jau to arī iepriekš strīdu laikā mamma darījusi. Narkotikas notikuma dienā neesot lietojis, to darījis aptuveni nedēļu pirms notikuma, narkotiskās vielas lietojot ne biežāk kā četras piecas reizes gadā.

[13] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. A/ vaina ar šo spriedumu konstatētā un Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kā arī ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatētā un Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punktā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta kā ar paša apsūdzētā, tā arī liecinieku /pers. E/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. H/, /pers. F/, /pers. I/, /pers. J/, ekspertu /pers. G/ un /pers. K/ liecībās, medicīniskajos dokumentos, ekspertu atzinumos, apskates protokolā, uzziņā par audioierakstu, izziņā no Iedzīvotāju reģistra fiksētām ziņām par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

[13.1] Lieciniece/pers. E/ apelācijas instances tiesā liecināja, ka tiesai iesniegto Jelgavas slimnīcas izrakstu par viņas tēvu /pers. B/ saņēmusi elektroniskajā pastā, savukārt Saldus slimnīcas Atrade ar krūšu kurvja rentgena rezultātiem iegūta portālā www.datamed.lv. Saldus slimnīcā krūšu rentgens tēvam tika veikts, jo viņš bija kritis un sūdzējās par elpošanas grūtībām, bet nevis tāpēc, ka būtu bijušas aizdomas par lauztām ribām. Tā kā Saldus slimnīcā nebija iespējams veikt visus izmeklējumus, kā arī tēvam tika konstatēts paaugstināts asinsspiediens, bet nebija līdzi nepieciešamie medikamenti, tad tēvs 2019.gada 7.augustā ticis pārvests uz Jelgavas slimnīcu. Nākošajā dienā aizbraukusi tēvam pakaļ un redzējusi viņu staigājam, bet, kad pēc 15 minūtēm atgriezusies, viņai paziņots, ka tēvs ir miris. Ārsti paskaidrojuši, ka tēvs esot nokritis, viņam veikta mākslīgā elpināšana, sirds masāža, kā arī pielietots elektrošoks, taču nav izdevies viņa dzīvību glābt. Uzskata, ka 15 minūtēs nebija iespējams veikt ārstu nosauktās manipulācijas. Tēvam bija daudzas nopietnas saslimšanas un viņš pats nav varējis pienācīgi sevi aprūpēt.

Pirmstiesas procesā viņai nav izskaidrots, ka var neliecināt pret savu dēlu /pers. A/. Dēlu var raksturot kā ļoti izpalīdzīgu, kurš rūpējās par vecvecākiem, nodarbojās ar sportu. Notikuma dienā pati alkoholu nav lietojusi, bet pārējie, tai skaitā māte un tēvs, lietojuši. Redzējusi, ka māte, ejot no atpūtas mājiņas, iekritusi grāvī. Kad māte ar tēvu un /pers.A/mājiņā devās gulēt, viņa aizslēgusi mājiņas durvis. Pēc kāda brīža izdzirdējusi mātes kliedzienus, atslēgusi mājiņas durvis un redzējusi, ka tēvs stāvējis kājās un viņam pa degunu tek asinis, bet māte sēdējusi gultā. Tēvs smaidījis un teicis, ka esot notikusi „avārija", bet māte kaut ko minējusi par grūstīšanos. /pers.A/tajā laikā gulējis un /pers. H/ nav izdevies viņu pamodināt. Viņa izvedusi tēvu un māti no mājiņas un arī pati pārbaudījusi, ka /pers.A/ir cieši aizmidzis. /pers. D/ izsaucis policiju, jo bija iestājusies panika, un /pers. H/ skaļi runājusi, kā arī teikusi, ka /pers.A/piekāvis vecvecākus. Arī pati domājusi, ka to izdarījis /pers.A/. Pēc tam mājiņā viņi iegājuši tikai kopā ar policijas darbiniekiem. Vecāki teikuši, ka /pers.A/viņiem neko neesot nodarījis. Māte pat domājusi, ka /pers.A/nav atradies mājiņā. Māte paskaidrojusi, ka tēvs mājiņā esot vairākas reizes kritis, arī pēc tam, jau atrodoties viņas mājiņā, tēvs izkritis no gultas. Notikuma vakarā redzējusi, ka mātei ir zils un uztūcis pirksts, bet māte nav varējusi paskaidrot, kādā veidā pirkstu traumējusi. Nākošajā dienā tēvs stāstījis, ka sāpot tikai deguns un notikusi „avārija", bet to neesot izdarījis /pers.A/. Pati nav bijusi klāt, kad māte iztaujāta traumpunktā, bet ārsts pēc tam viņai teicis, ka māte paskaidrojusi, ka mazdēls viņu esot pagrūdis. Pēc nedēļas māte viņai stāstījusi, ka pati esot kritusi uz saviem pirkstiem no sava auguma augstuma un arī tēvs esot viņu pagrūdis. Mātes svars bijis aptuveni 90 kg. /pers.A/viņai teicis, ka neatceras, ka būtu vecvecākiem kaut ko nodarījis. Dēls iepriekš ir bijis mutiski agresīvs, kliedzis, kā rezultātā rakstījusi iesniegumu policijai un dēls ievietots Psihiatriskajā klīnikā. Zina, ka /pers.A/lieto kādas apreibinošas vielas.

Pirmās instances tiesā lieciniece /pers. E/ liecināja, ka dēls /pers.A/kopā ar vecvecākiem iekārtojies istabiņā, kurā atradušās trīs gultas un skapis, viņa savukārt ar brāļa ģimeni un bērniem bijusi citā istabā. Kompānija atpūtusies, lietojuši alkoholu. Tēvs /pers.B/ slimojis ar Alcheimera un prostatas slimību, tādēļ nemitīgi bijis jāuzmana. Vakarā nolikusi gulēt jaunākos bērnus, tad ap plkst.22.00 aizvedusi gulēt dēlu /pers.A/viņam ierādītajā guļvietā, jo dēls bijis pārlieku iereibis, pat paiet bez citu palīdzības nevarējis, pēc laika gulēt aizgājuši abi vecāki. Tēvu vairākas reizes vedusi uz tualeti. Šajā laikā /pers.A/gulējis. Apnicis skraidīt pakaļ tēvam, tāpēc mājiņas durvis no ārpuses aizslēgusi un atgriezusies pie galda, aptuveni pēc trim minūtēm izdzirdējusi mājiņā mātes kliedzienu. Nekavējoši atslēgusi durvis, iekšā redzējusi stāvam tēti ar asiņojošu degunu, asins lāses redzējusi arī uz grīdas un palaga, šokā kliegusi brālim, lai izsauc policiju, ko viņš arī izdarījis. Aiz tēva uz grīdas sēdējusi mamma, /pers.A/gulējis pirmajā gultā, kas atrodas istabas labajā pusē. Baidījusies par tēva veselību, jo viņš bijis jau cienījamos gados, izvedusi tēvu ārā no mājiņas. Brāļa sieva modinājusi /pers.A/, jautājusi, ko izdarījis, taču viņu pamodināt nav bijis iespējams. Prasījusi tēvam, kas noticis, viņš smaidījis un atbildējis „avārija". Ievērojusi, ka tēvam uztūcis un asiņojis deguns, pūlējušies apturēt asiņošanu, taču nesekmīgi. Mamma neko sakarīgu nav varējusi paskaidrot, kas istabā noticis, ievērojusi, ka mātei ir zils pirksts. Aptuveni pēc 15-20 minūtēm ieradušies policijas darbinieki, iegājuši mājiņā, /pers.A/joprojām gulējis. Policijai teikuši, ka vectēvam miesas bojājumus

acīmredzot nodarījis /pers.A/. Tobrīd šokā nav iedomājusies, ka vecāki tumsā, svešā vietā varēja viens otru pagrūst vai tētis varējis nokrist, tāpēc uzskatījusi, ka vainīgs varētu būt /pers.A/. Policijas darbinieki ieteikuši izsaukt ātro palīdzību, ko arī izdarījusi, tēvs aizvests uz Saldus slimnīcu, pēc stundas piezvanīts un teikts, lai brauc tēvam pakaļ. Ārsti pateikuši, ka tēvam ir paaugstināts asinsspiediens, ka jādodas uz slimnīcu uztaisīt rentgenu. Atgriezušies atpūtas bāzē, vecākus paņēmusi gulēt pie sevis kopā ar brāli un viņa sievu. Naktī tēvs izkritis no gultas, brālis palīdzējis ielikt viņu atpakaļ gultā. 7.augustā no rīta kopā ar mazgadīgajiem bērniem un tēvu aizbraukusi uz Saldus slimnīcu veikt rentgenu, kur konstatēts, ka tēvam ir lauzts deguns un sasists žoklis, vedusi tēvu Saldus medicīnas centrā pie ķirurga, tas pateicis, ka neko palīdzēt nevar. Tomēr pastāvējusi uz to, lai tēvu nogādā slimnīcā un tēvs aizvests uz Jelgavas slimnīcu. Kempingā savākusi lietas, paņēmusi bērnus, mammu un /pers.A/un ap plkst.17.00 vakarā aizbraukusi uz Rīgu. Pa ceļam uz Rīgu prasījusi /pers.A/, kāpēc viņš tā izdarījis, abi strīdējušies, dēls noliedzis, ka sitis vectēvam, /pers.A/automašīnā kļuvis agresīvs un aizkaitināts, tāpēc dēlu aizvedusi uz policiju uz Ķengaraga iecirkni, policijā teikusi, ka /pers.A/ir piedzēries, un baidoties braukt ar viņu kopā uz mājām. Policija /pers.A/aizvedusi uz Tvaika ielu - uz psihiatrisko slimnīcu, jo /pers.A/stāvoklis bijis neadekvāts, iespējams, ka policijas darbinieki tā rīkojušies pēc viņas ierosinājuma. Nākamajā dienā viņai piezvanīts no Jelgavas slimnīcas un teikts, ka var braukt tēvam uz slimnīcu pakaļ, jo viņš tiek izrakstīts. Devusies uz Jelgavu vakarā pēc plkst.19.00, nodaļā saņēmusi dokumentus izrakstīšanai, gājusi uz kasi samaksāt par slimnīcu un pēc tēva drēbēm, kad pēc piecpadsmit minūtēm atgriezusies nodaļā, tēvs bijis miris. Par notikušo bijusi šokā, jo pirms laika nodaļā pa atvērtām durvīm redzējusi tēvu staigājot, medmāsa teikusi, ka tēvs iznācis no tualetes, atgriezies gultā un nomiris, ārsti esot veikuši mākslīgo elpināšanu un centušies viņu atdzīvināt ar elektrošoku. Ārsti skaidrojuši, ka nekas nav liecinājis, ka tēvs varētu nomirt, viņam neesot bijušas nekādas traumas, kas nav savienojamas ar dzīvību, ka no deguna lūzuma neviens nemirst, mediķi skaidrojuši, ka, iespējams, nāves iemesls ir trombs. Kad nākamajā dienā Jelgavas morgā izņēmusi miršanas apliecību, morga darbinieks viņai teicis, ka tēvam nāve iestājusies kritienu un sasitumu rezultātā. Pārdzīvojusi, ka tēva nāvē būtu vainojams /pers.A/, bet, ja mājiņā /pers.A/būtu sitis vecvecākus, viņš būtu bijis nomodā, kad viņi ar brāli ieradušies mājiņā, bet /pers.A/cieši gulējis savā gultā tajā brīdī, tāpēc jāsecina, ka tēvs tumsā gribējis iet uz tualeti un, iespējams, paklupis, kritis un sasities. Iepriekš /pers.A/nodarbojies ar Taizemes boksu līdz 17 gadu vecumam, viņam bijis ļoti labs treneris un dēlam šajā sporta veidā bijuši labi panākumi. /pers.A/nekad nav fiziski ietekmējis kādu no radiem, izmantojot šos austrumu cīņu paņēmienus, dēlam nekad nav bijušas agresijas lēkmes. Par to, ka dēls /pers.A/lieto narkotiskās vielas, lieciniece uzzinājusi aptuveni pirms gada, kad /pers.A/atņemtas autovadītāja tiesības, abu starpā par šo tēmu bijuši konflikti un nesaskaņas, taču dēls skaidrojis, ka marihuānu smēķē reti.

[13.2] Lieciniece/pers. C/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka gulējusi vienā mājiņā ar mazdēlu /pers. A/ un bijušo vīru /pers. B/. Mājiņā bijušas trīs gultas, skapis un galds, katram sava atsevišķa gulta, vietas pieticis visiem. Naktī pamodusies no blīkšķa, uztrūkusies sēdus, ieraudzījusi, ka /pers. B/ atrodas pie viņas gultas uz ceļiem, teicis, ka vēlas aprunāties, lieciniece nav vēlējusies runāt, jo abi sen šķīrušies un nekādas attiecības abu starpā nav bijušas. Mudinājusi /pers.B/iet atpakaļ uz savu gultu, aizvedusi, noguldījusi, apsegusi un teikusi, lai iet gulēt. Pēc laika atkal dzirdējusi blīkšķi, /pers. B/ bijis piecēlies no gultas, nogāzies uz grīdas ar seju pret gultu, centusies viņu piecelt un nolikt atpakaļ gultā, tas nav izdevies un abi atkal apkrituši. /pers.B/piedraudējusi, ja viņš neliksies gultā, viņa saukšot palīgā meitu, /pers.B/sadusmojies, un iesitis viņai pa krūtīm, no kā atmuguriski iekritusi savā gultā. Kopumā /pers.B/ cēlies un kritis vismaz trīs reizes, uz liecinieces kliedzienu reaģējusi meita, kura atsteigusies un ieslēgusi gaismu, tad redzējusi, ka Anatolijam asiņo deguns. Teikusi meitai, ka tēvs trīs vai četras reizes istabā kritis. Mazdēlu /pers.A/istabā pat nav redzējusi, domājusi, ka viņš istabiņā vispār neatrodas. Mazdēlam /pers.A/ar vectēvu bijušās labas attiecības, vectēvu cienījis, vienmēr aizstāvējis, arī ar mazākajiem brāļiem /pers.A/bijušas labas attiecības. Rokas traumu guvusi pati krītot, kad viņu pagrūdis /pers. B/.

[13.3] Liecinieks/pers. D/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2019.gada 6.augustā kopā ar pusmāsu /pers. E/, viņas bērniem, vecākiem un savu ģimeni atpūties viesu namā pie Cieceres ezera /adrese/. /pers.E/dēls /pers. A/ apmeties vienā mājiņā kopā ar vecvecākiem, tā bijusi konteinera tipa ēka - maza izmēra, ar trim gultām un tabureti. Liecinieks ar sievu un /pers.E/ar saviem mazajiem bērniem nakšņojuši atsevišķā mājiņā. Vakara gaitā cepuši gaļu, lietojuši alkoholu, alkoholu lietojis arī /pers. B/, kurš bieži devies uz labierīcībām, pārējie palikuši pie galda. Pēc plkst.23.00 sadzirdējuši /pers.C/kliedzienu, devušies uz mājiņu, tur istabiņā stāvējis /pers. B/, kuram asiņojis deguns, /pers. A/ gulējis savā gultā, māte bijusi nomodā. Pirmā doma lieciniekam bijusi, ka /pers.A/iesitis pa muti /pers.B/, tādēļ nolēmis izsaukt policiju. Mēģinājuši /pers.A/uzmodināt, kas nav izdevies. /pers.B/uz jautājumu, kas noticis, atbildējis „avārija, avārija", neko sīkāk nav paskaidrojis. Izveduši vecvecākus laukā, Anatolijam nevarējuši apturēt asiņošanu no deguna, tādēļ viņš aizvests uz Saldus medicīnas centru un pēc tam pārvests uz Jelgavas slimnīcu. Pieļauj, ka /pers. B/ meklējis elektrības slēdzi un tumsā uzkritis uz taburetes vai kā savādāk guvis miesas bojājumus. Ja /pers. A/ būtu vectēvu sitis, tad viņš nevarētu būt jau tik stipri aizmidzis brīdī, kad istabiņā ieradušies pārējie. Māte paskaidrojusi, ka iekliegusies, jo /pers. B/ viņai tumsā uzkritis virsū. /pers. B/ vakara gaitā lietojis alkoholu, bijis iereibis, bet nav bijis agresīvi noskaņots. Sākotnēji policijas darbiniekiem teicis, ka /pers. A/ nodarījis miesas bojājumus vectēvam, jo tobrīd viņam radies tāds iespaids, bet šis pieņēmums izrādījies nepareizs. Tiesas sēdē liecinieks kategoriski noliedza, ka /pers.A/varētu būt nodarījis miesas bojājumus /pers. B/, jo vakara gaitā /pers.A/ļoti rūpējies par vecotēvu, daudz pavadījis ar viņu kopā laiku, nekādu konfliktu abiem nav bijis. Pats arī bijis krietni iereibis, tādēļ nepareizi novērtējis situāciju. Brīdī, kad zvanījis uz policiju, /pers.A/cieši gulējis, nevis bravūrīgi uzvedies. Nākamajā rītā ar /pers.A/neko neesot pārrunājuši, jo viņi ar māti drīz aizbraukuši.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu pirmās instances tiesas sēdē nolasīta liecinieka /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtā liecība, kurā liecinieks norādījis, ka mājiņai, kurā palika gulēt /pers. A/, /pers. E/ aizslēgusi ārdurvis, jo viņa bijusi nobijusies (*lietas 1.sējuma 41.lapa*).

Liecinieks/pers. D/ tiesas sēdē paskaidroja, ka šādu liecību izmeklētājam sniedzis, jo viņam licies, ka /pers. E/ bijusi nobijusies no tā, ka gadījumā, ja pie miesas bojājumu nodarīšanas tēvam ir vainīgs /pers.A/, un, ja viņš tiks ārā no istabas, uzvedīsies agresīvi un arī /pers.E/var uzbrukt.

[13.4] Lieciniece/pers. H/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka tuvinieku kompānijā /pers. A/ nav izrādījis nekādu agresivitāti, visi kopā atpūtušies, dejojuši. /pers.A/pārlieku iereibis un kopā ar /pers. E/ nogādājušas viņu uz guļvietu. Vēlāk, sēžot pie galda, izdzirdējuši kliedzienu vai saucienu no mājiņas, kurā atradies /pers.A/kopā ar vecvecākiem. Atverot durvis, redzējuši uz grīdas asinis, /pers.A/gulējis aizmidzis gultā, nav sapratuši, kas atgadījies. Iespējams alkohola reibuma dēļ visiem licies, ka vectēvu sasitis /pers. A/. Vectēvs teicis, ka viņam kaut kas sāp, viņš vaidējis, bet nav teicis, ka mazdēls viņam sitis. Policiju nolēmuši saukt, jo neadekvāti uztvēruši situāciju, bijis šoks, ieraugot asinis. Pēc laika /pers.E/aizvedusi tēvu uz medicīnas centru, vēlāk viņš no slimnīcas atvests atpakaļ uz atpūtas bāzi.

[13.5] Lieciniece/pers. F/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2019.gada 6.augustā iznomājusi atpūtas bāzē /adrese/ Cieceres pagastā atpūtas ēku un vienu kotedžu (makšķernieku māju), kur apmesties vecākiem cilvēkiem. No atpūtnieku kompānijas pazinusi /pers.D/kā patstāvīgo viesu nama apmeklētāju, kuram iedevusi kotedžas atslēgas. Vēlāk redzējusi, ka ģimene sēž kopā pie galda un atpūšas, ievērojusi arī alkohola lietošanu. Arī nākamajā dienā ģimene turpinājusi atpūsties, trešajā dienā, kad ieradusies uzkopt, redzējusi kotedžas istabiņā asins traipus, jautājusi /pers.D/, kas atgadījies, un viņš atbildējis, ka kādam „jumts aizbraucis", nodomājusi, ka runa ir par vectēvu, ka viņam „jumts aizbraucis". Nevienam kompānijas dalībniekam nekādus miesas bojājumus neesot redzējusi, ievērojusi tikai asinis uz matrača, domājusi, ka kādam pa degunu tecējušas asinis, istabiņā esošais inventārs nebija sabojāts. Neko sīkāk nejautājusi, jo nekādus trokšņus naktī nav dzirdējusi, ģimene no kempinga aizbraukusi 8.augustā.

[13.6] Liecinieks/pers. I/ pirmās instances tiesā liecināja, ka 2019.gada 6.augustā, pildot dienesta pienākumus, devies uz /adrese/, jo policijā saņemts ziņojums, ka kempingā divu personu starpā noticis konflikts. Notikuma vietā policijas darbiniekus sagaidījis vīrietis /pers.D/un sieviete /pers.E/, kuri paskaidrojuši, ka kopīgas iedzeršanas laikā /pers. E/ dēls /pers. A/ nodarījis miesas bojājumus saviem vecvecākiem. Pašu konfliktu tuvinieki neesot

redzējuši, jo tas norisinājies atpūtas mājiņā iekštelpā, stāstījuši, ka vecvecākus izveduši no mājiņas un /pers.A/ieslēguši. Policijas darbinieki iegājuši kotedžā, kur redzējuši izmētātus matračus, taču pats /pers.A/gulējis, viņu nevarējuši pamodināt. Vecaimātei bijusi pietūkusi roka, vectēvs stāvējis pie galda ar asiņojošu degunu un pietūkušu vaigu, taču abi teikuši, ka iesniegumus policijai nerakstīšot. Tuvinieki skaidrojuši, ka policiju izsaukuši tikai, lai /pers.A/nomierinātu, ka šī neesot pirmā reize, kad viņš alkohola reibumā ir agresīvs, bet iepriekš pret tuviniekiem nav pacēlis roku. /pers. E/ jautājusi, ko darīt, ja /pers. A/ pēc pamošanās turpinās trakot, ieteicis tādā gadījumā noteikti atkārtoti saukt policiju. Tuvinieki skaidrojuši, ka tobrīd policijas darbinieku palīdzība nav nepieciešama, lai /pers.A/nemodinot, ka paši ar visu tikšot galā. Notikuma vietā policistiem radies iespaids, ka vecvecākiem miesas bojājumus nodarījis mazdēls, bet konkrēti notikušo neviens neesot redzējis. Šādā situācijā, kad cietušie nekādus iesniegumus policijai nevēlējušies rakstīt, uzskatījis konfliktsituāciju par novērstu un no notikuma vietas ar kolēģi aizbraukuši.

[13.7] Liecinieks/pers. J/ pirmās instances tiesā liecināja, ka 2019.gada 6.augustā, pildot dienesta pienākumus, ieradies /adrese/, kur /pers. D/ un /pers. E/ paskaidrojuši, ka pēc kopīgas alkohola lietošanas mazdēls /pers. A/ nodarījis miesas bojājumus saviem vecvecākiem. Par konflikta iemesliem neviens neko nestāstījis, jo notikumu neviens neesot redzējis, tā kā /pers. A/ ar vecvecākiem gulējis atsevišķā mājiņā. Kad policijas darbinieki ieradušies notikuma vietā, /pers.A/aizmidzis gulējis mājiņā, vecāmāte sēdējusi uz krēsla un vectēvs stāvējis pie galda. Vecaimātei redzējis pietūkušu roku, vectēvam pietūkusi seja un asiņojis deguns. Cietušie paziņojuši, ka iesniegumu nerakstīs, jo visi esot radi. Ieteikuši tuviniekiem izsaukt medikus, lai tie apskata cietušos, kuriem tomēr bijuši acīmredzami miesas bojājumi. /pers.D/un /pers.E/teikuši, ka /pers. A/ alkohola reibumā mēdz palikt agresīvs, bet nekad iepriekš nav pacēlis roku pret tuviniekiem, policiju izsaukuši tikai, lai /pers. A/ nomierinātu, par cik viņš jau esot aizmidzis, tad policijas palīdzība neesot vairs nepieciešama, apgalvojuši, ka paši ar /pers.A/tikšot galā un notikušo pārrunāšot. /pers. D/ teicis, ka /pers. A/ esot trenējies austrumu cīņās un dzērumā mēdz kļūt agresīvs. Nekas tobrīd neradījis aizdomas, ka /pers. B/ dzīvība būtu briesmās, notikuma vietā sastaptie bijuši manāmā alkohola reibumā, konflikts noticis radinieku starpā, tādēļ policijas darbinieki respektējuši cietušo viedokli un ilgāk notikuma vietā nav uzkavējušies.

[13.8] Eksperte/pers. G pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka apstiprina krimināllietā veiktos eksperta atzinumus Nr.61 un Nr.6p, papildus norādot, ka ekspertīzē vadījusies no Jelgavas slimnīcas izsniegtās /pers. B/ slimības vēstures. /pers. B/ iestājies slimnīcā 7.augustā ar diagnozi - galvas trauma, krūšu sasitums, autopsijā konstatētas Eksperta atzinumā minētās slimības. Ārstējošais ārsts pieņēmis, ka /pers. B/ miris savu hronisko slimību rezultātā, taču autopsijā konstatēts, ka nāves cēlonis ir galvas un krūšu kurvja traumas. Traumas (ribu lūzumi) /pers. B/ nevarēja rasties reanimācijas pasākumu laikā, maz ticams, ka šādi miesas bojājumi varētu rasties, izkrītot no gultas, daļa no konstatētajiem miesas bojājumiem varēja rasties cietušajam krītot un atsitoties ar krūškurvi vai muguru pret kādiem priekšmetiem, ticamāk, ka šie miesas bojājumi radušies sitienu rezultātā. Alkohola lietošana var pastiprināt demences stāvokli, iestājoties stacionārā /pers. B/ asinīs nav konstatēta alkohola klātbūtne.

[13.9] Eksperte/pers. K/ pirmās instances tiesas sēdē savās liecībās apstiprināja, ka ekspertīze /pers. C/ veikta, vadoties no VSIA „Traumatoloģijas un Ortopēdijas Slimnīca" ambulatorās kartes ieraksta apstiprinātas kopijas, ambulatorās pacienta medicīniskās kartes izraksta apstiprinātas kopijas un /pers. C/ veiktiem radioloģiskiem izmeklējumiem ar radioloģisko izmeklējumu aprakstiem. Eksperte apstiprināja eksperta atzinumu, norādot, ka /pers. C/ varēja gūt eksperta atzinumā minētos miesas bojājumus, atsitoties pret tabureti vai krītot, ņemot vērā kundzes cienījamo vecumu, krītot raksturīgi ir plaukstas locītavas kaulu lūzumi, ne pirksta lūzumi, taču šāda iespēja nav pilnībā izslēdzama, arī griešanas rezultātā šādus miesas bojājumus ir iespējams iegūt.

[13.10] No mirušas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.61 redzams, ka /pers. B/ konstatēti šādi miesas bojājumi - asinsizplūdums ap labo aci, pārejošs uz deguna muguriņu, deguna kaula lūzums, asinsizplūgums kreisās acs apakšējā plakstiņā, plašs asinsizplūdums zoda kreisajā pusē ar pāreju uz kreiso vaigu, perēkļains asinsizplūdums uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējā virsmā pieres apvidū labajā pusē, hematomas tipa asinsizplūdums zem smadzeņu cietā apvalka kreiso paura un pakauša daivu ārēji apakšējā virsmā, perēkļains asinsizplūdums zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem kreisās pieres daivas iekšējā virsmā, kreisās pieres daivas un kreisās deniņu daivas apakšēji ārējās virsmās, labās pieres daivas un labās deniņu daivas apakšēji ārējās virsmās, abu smadzeņu pusložu apakšējās virsmās jostas kroku apvidos, abu smadzenītes pusložu augšējās virsmās; krūškurvja apvidū: 4.,5.,6. ribu lūzums kreisajā pusē pa atslēgas kaula līniju, 10.ribas lūzums pa kreiso aizmugurējo paduses līniju.

Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un bija tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos 2019.gada 8.augustā plkst.20.35 SIA „Jelgavas pilsētas slimnīca".

Par /pers.B/ nāves cēloni uzskatāma trula galvas trauma un krūškurvja trauma ar asinsizplūdumiem sejā, deguna kaula lūzums, asinsizplūdums uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējā virsmā pieres apvidū labajā pusē, subdurāls hematoms ar lielperēkļainiem asinsizplūdumiem zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, 4.,5.,6.ribu lūzumi kreisajā pusē, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, piebriešanu, plaušu tūsku, iekšējo orgānu venozu pilnasinību ar mikrocirkulācijas traucējumu parādībām asinsvados (*lietas 1.sējuma 9.-11.lapa*).

[13.11] No mirušas personas papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.6p izriet, ka, precizējot smaga miesas bojājuma gūšanas iespējamos apstākļus un ņemot vērā miesas bojājumu lokalizāciju un raksturu, secināms, ka galvas apvidū bijušas ne mazāk kā divas traumatiskas iedarbes (labās acs - deguna muguriņas un zoda apvidū), krūškurvja apvidū ne mazāk kā divas traumatiskas iedarbes (kreisajā pusē priekšējā virsmā 4.-6.ribu līmenis un krūškurvja kreisās puses mugurēji-sānu virsmā 10.ribas līmenis). Ņemot vērā miesas bojājumu lokalizāciju un raksturu, ar lielāku varbūtību jādomā, ka /pers. B/ miesas bojājumi visticamāk radušies trulu priekšmetu tiešu iedarbību rezultātā - sitot ar dūrēm un sperot ar kājām rezultātā. Vienlaikus eksperte kategoriski nevar izslēgt to, ka augstāk minētie miesas bojājumi varēja rasties cietušajam vairākas reizes krītot no sava auguma augstuma un atsitoties pret truliem priekšmetiem ar seju un krūškurvi. Precīzi izteikties, pret kādiem priekšmetiem cietušais varēja atsisties, nav iespējams, jo viņam konstatētie miesas bojājumi neatspoguļo nekādu konkrētu priekšmetu īpatnības (formu, izmērus) (*lietas 1.sējuma 15.-16.lapa*).

[13.12] No mirušas personas atkārtotas komisijas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.28-k redzams, ka /pers. B/ nāve iestājās Jelgavas pilsētas slimnīcā 2019.gada 8.augustā plkst.20.35 no trulas galvas traumas ar asinsizplūdumiem zem cietā un mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem, kas sarežģījās ar hemo-likvora cirkulācijas traucējumu un izraisīja galvas smadzeņu tūsku.

/pers. B/ konstatēti miesas bojājumi galvas apvidū – zemādas asinsizplūdumi ap labo aci pārejošs uz deguna muguriņas apvidu, kreisās acs apakšējā plakstiņā, zoda rajonā kreisā pusē ar pāreju uz kreisā vaiga apvidu, asinsizplūdumus uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas labo pieres-deniņu rajonā, deguna kaulu šķērslūzums ar asinsizplūdumu apkārtējos mīkstajos audos, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka virs kreiso paura-pakauša daivu ārēji-apakšējām virsmām (ap 25 grami), asinsizplūdumi zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem kreiso pieres, pakauša daivu iekšējās virsmās, kreiso un labo pieres, deniņu daivu apakšēji-ārējās virsmās, abu smadzenīšu pusložu augšējās virsmās.

Šādi miesas bojājumi varēja rasties 2019.gada naktī no 6. uz 7.augustu trulu priekšmetu, iespējams, dūres ne mazāk kā triju traumējošu iedarbību rezultātā labo pieres, deniņu apvidū, deguna un zoda kreisās puses – kreisā vaiga apvidos un nav raksturīgi tādiem miesas bojājumiem, kuri rodas cietušā vienreizēja kritiena rezultātā no auguma augstuma. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai, kas ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos.

Krūšu kurvja kreiso 4., 5., 6. un 10.ribu lūzumi ar asinsizplūdumiem apkārtējos mīkstajos audos varēja rasties laika posmā no 2019.gada 7.augusta ap plkst.12.39 līdz 2019.gada 8.augustam plkst.20.35, pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi vidēji smagiem miesas bojājumiem un nav tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos.

/pers. B/ konstatētas saslimšanas: vispārēja ateroskleroze, aterosklerotiska kardioskleroze, cerebroskleroze, sirds ritma traucējumi, stāvoklis pēc

pārciesta galvas smadzeņu insulta, hroniska progresējoša sirds mazspēja. Kategoriski izslēgt iespēju, ka minētās saslimšanas nevarēja veicināt cietušā nāves iestāšanos, nevar.

Iestājoties stacionārā, /pers. B/ asinīs etilspirts netika konstatēts. /pers. B/ līķa asinīs etilspirts netika konstatēts (*lietas 2.sējuma 31.-34.lapa*).

[13.13] No Saldus medicīnas centra izziņas redzams, ka /pers. B/ 2019.gada 7.augustā plkst.1.30 nogādāts Saldus medicīnas centra Steidzamās medicīniskās palīdzības punktā no /adrese/ sakarā ar gūtajiem miesas bojājumiem. Neatliekamās medicīniskās palīdzības pavadlapā Nr.0030- 20190807 norādīts, ka cietušo ,,šodien esot piekāvis mazdēls". Kopā ar pacientu SMC punktā bijusi viņa meita, pēc kuras teiktā pacientu piekāvis mazdēls atpūtas vietā /adrese/

Brocēnu novadā. Ambulatorās medicīniskās kartes ierakstā atzīmēts: kriminmāla trauma. Apskates gaitā konstatēts: pacients kavēts, uz jautājumiem atbild neprecīzi, nostāvēt nevar. Abpusējs nistagms, periorbitāli *dextr. et sin.,* apakšžokļa kreisā pusē zemādas hematoma. Kakla stīvums +/-. Ieraksta par alkohola apreibuma pazīmēm nav. Slēdziens: slēgta galvas trauma (*lietas 1.sējuma 150.lapa*).

[13.14] No SIA „Vizuālā diagnostika" 2019.gada 7.augusta Atrades secinājumiem izriet, ka rentgena izmeklējumā /pers. B/ krūšu kurvja orgāniem taisnajā projekcijā un kreisās puses ribām slīpi patoloģijas nav redzamas (*lietas 2.sējuma 10.lapa*).

[13.15] No Jelgavas pilsētas slimnīcas Traumatoloģijas nodaļas izraksta no /pers. B/ slimības vēstures redzams, ka nosūtīšanas diagnoze norādīta slēgta galvas trauma. Neskaidri galvas traumas iegūšanas apstākļi, iespējams, piekāvis mazdēls. Pamatdiagnoze: vispārēja ateroskleroze, aterosklerotiska kardioskleroze un cerebroskleroze, sirds ritma traucējumi, stāvoklis pēc pārciestiem galvas smadzeņu insultiem, aterosklerotiska negfrokleroze, urēmija. Komplikācijas: hroniska progresējoša sirds mazspēja, plaušu artērijas trombembolija. Blakus saslimšanas: galvas un sejas sasitumi. Svaigs deguna kaula lūzums uz veca lūzuma un deguna deformācijas fona. Zilumi zemādā ap labo aci un kreiso apakšžokli (*lietas 2.sējuma 11.-12.lapa*).

[13.16] No tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.381L izriet, ka /pers. C/ konstatēti miesas bojājumi: zemādas hematoma kreisās plaukstas 3.pirksta proksimālās falangas lūzums ar nelielu dislokāciju, kas varēja rasties 2019.gada 6.augustā cieta trula priekšmeta iedarbības rezultātā vai atsitoties pret tādu, un pēc sava rakstura pieskaitāmi pie vidēji smagiem miesas bojājumiem, kas izraisa ilgstošus veselības traucējumus uz laiku virs 21 dienas. Minētie miesas bojājumi varēja rasties ne mazāk kā vienas traumatiskas iedarbības rezultātā (*lietas 1.sējuma 28.- 29.lapa*).

[13.17] No VSIA „Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" izraksta no ambulatorā pacienta medicīniskās kartes redzams, ka 2019.gada 7.augustā plkst.23.09 /pers. C/ vērsusies traumpunktā sakarā ar to, ka viņu kempingā pie Cieceres ezera piekāvis mazdēls. Sasitis ribas kreisajā pusē un atlauzis kreisās rokas 3.pirkstu (*lietas 1.sējuma 19.lapa*).

[13.18] No VSIA „Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" Diagnostiskās radioloģijas nodaļas Atrades izriet, ka /pers. C/ fiksēts kreisās plaukstas 3.pirksta proksimālās falangas slīps, intraartikulārs lūzums, kas iziet uz diafīzi ar nelielu dislokāciju. Krūšu kurvja kreisās puses ribu traumatiskus bojājumus pārliecinoši nekonstatē (*lietas 1.sējuma 21.lapa*).

[13.19] No notikuma vietas Brocēnu novada Cieceres pagasta atpūtas bāzē /adrese/ apskates protokola un tam pievienotās fototabulas redzams, ka istabiņā ar Nr.3 (/Nosaukums I/), kurā nakšņoja /pers. B/, /pers. C/ un /pers. A/, atrodas tikai trīs gultas, pie loga galds un pa kreisi no ieejas skapis. Gultām nav galu no cietiem materiāliem, istabiņā nav taburetes vai krēslu, nav arī nekādu citu priekšmetu, izņemot nosauktos (*lietas 1.sējuma 32.- 34.lapa*).

[13.20] No Uzziņas par audioierakstu izriet, ka no Valsts policijas elektroniskā veidā saņemts audio ieraksts, kurā /pers. D/ lūdz policiju atbraukt uz /adrese/ pie Brocēnu ezera, kur atpūtas bāzē /pers. A/ sasitis viņa māti un tās vīru, bravūrīgi uzvedas, viss esot vienās asinīs, lūdz savākt uzbrucēju, lai neārdās (*lietas 1.sējuma 51.lapa*).

[13.21] No Iedzīvotāju reģistra ziņām redzams, ka /pers. A/ ir otrās pakāpes radinieks - mazdēls /pers. B/ un /pers. C/ (*lietas 1.sējuma 60.- 63.lapa*).

[13.22] No VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" izziņas redzams, ka /pers. A/ stacionāra nodaļā ārstējies divas reizes – no 2019.gada 1.aprīļa līdz 2.aprīlim ar diagnozi emocionāli nestabila personība, impulsīvais tips, citas precizētas ar tuviem cilvēkiem saistītas problēmas; no 2019.gada 7.augusta līdz 13.augustam ar diagnozi -citi psihiski un uzvedības traucējumi alkohola un kanabinoīdu lietošanas dēļ, emocionāli nestabila personība, impulsīvais tips, problēmas, kas saistītas ar citiem likumā paredzētiem apstākļiem (*lietas 1.sējuma 141.lapa*).

[14] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa izskatāmajā lietā pierādīšanā izmantojusi policijas darbinieku /pers. I/, /pers. J/, /pers. M/, /pers. N/ dienesta ziņojumus (*lietas 1.sējuma 3.-4., 31., 59.lapa*).

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131.panta otrajā daļā noteiktajam liecība ir arī izmeklēšanas iestādei, prokuratūrai vai tiesai adresēts personas pašas uzrakstīts un parakstīts ziņojums, iesniegums vai paskaidrojums par noziedzīgu nodarījumu, konkrētiem faktiem vai apstākļiem.

Minētais nozīmē, ka arī policijas darbinieka ziņojums, tāpat kā personas liecība, ir pakļaujams liecību pārbaudes kritērijiem saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 147. un 501.panta nosacījumiem.

No pirmās instances tiesas sēdes protokoliem konstatējams, ka policijas darbinieku dienesta ziņojumi tiesas izmeklēšanā nav Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā pārbaudīti. Arī apelācijas instances tiesā minētie ziņojumi netika pārbaudīti.

Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā iepriekš norādīto tiesisko regulējumu un to, ka policijas darbinieku dienesta ziņojumi nav pārbaudīti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, tad šādos ziņojumos atspoguļotās ziņas nav pieļaujams izmantot kā pierādījumus un tie no pierādījumu klāsta izslēdzami.

[15] Pārbaudot un novērtējot lietā iegūtos pierādījumus, apelācijas instances tiesa secina, ka pierādījumu kopums izslēdz saprātīgas šaubas par /pers. A/ vainu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā un 126.panta otrās daļas 7.punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

[15.1] No uzziņas par audioieraksta apskati izriet, ka /pers. D/ telefona sarunā ar Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldi lūdz ierasties policiju atpūtas kompleksā /adrese/ Brocēnos, lai savaldītu un savāktu /pers. A/, kurš piekāvis viņa māti un tās vīru un turpina bravūrīgi uzvesties.

Pretēji aizstāvja norādītajam, ka nav identificējama persona, kura zvanījusi policijai, apelācijas instances tiesai nav objektīva pamata apšaubīt, ka tas ir bijis /pers. D/, jo no uzziņas redzams, ka viņš policijas darbiniecei telefona sarunā nosaucis savu vārdu un uzvārdu, kā arī pats savās liecībās apstiprina, ka izsaucis policiju.

[15.2] Kā savās liecībās norāda policijas darbinieki /pers. I/ un /pers. J/, kuri ieradās notikuma vietā, tad /pers. D/ un /pers. E/ paskaidrojuši, ka /pers. A/ nodarījis miesas bojājumus vecvecākiem, pēc kā ieslēguši viņu mājiņā. Redzējuši, ka vecaimātei bija pietūkusi roka, bet vectēvam asiņojis deguns un pietūcis vaigs, taču cietušie iesniegumu policijai nav vēlējušies rakstīt. Ieejot mājiņā, konstatējuši, ka /pers. A/ ir aizmidzis. Tuvinieki skaidrojuši, ka policiju izsaukuši, lai /pers. A/ nomierinātu, jo tā neesot pirmā reize, kad viņš alkohola reibumā ir agresīvs.

Tiesai nav pamata apšaubīt policijas darbinieku liecībās norādītās ziņas, jo nav konstatējama policijas darbinieku neobjektivitāte vai ieinteresētība lietas iznākumā, kā arī šādas ziņas apstiprina citi lietā iegūtie pierādījumi.

Apelācijas instances tiesas ieskatā jau minētie apstākļi paši par sevi, ka tuvinieki bija spiesti izsaukt policiju un ieslēgt /pers. A/ mājiņā norāda uz to,

ka apdraudējums no viņa ir bijis nopietns. Turklāt jāņem vērā, ka /pers. A/ ar labiem panākumiem nodarbojās ar cīņas sporta veidu - taiboksu (*Muay Thai*), kas izskaidro tuvinieku lūgumu policijai ierasties, lai savaldītu apsūdzēto.

Arī policijas darbinieku un tuvinieku konstatētais, ka /pers. A/ pēc notikuma ir aizmidzis, nekāda veidā neizslēdz viņa saistību ar miesas bojājumu nodarīšanu saviem vecvecākiem neilgi pirms tam, ņemot vērā to, ka viņš atradās stiprā alkohola reibumā un arī narkotisko vielu ietekmē.

[15.3] Lai gan liecinieki /pers. E/, /pers. D/ un /pers. H/ notikumu tieši neredzēja, taču sākotnēji arī viņi bija pārliecināti, ka miesas bojājumus /pers. B/ un /pers. C/ nodarījis /pers. A/. Minēto pārliecību pastiprināja gan /pers. C/ palīgā sauciens, gan abiem redzamie miesas bojājumi un fakts, ka citas personas mājiņā neatradās.

Tomēr jau turpmākajās liecībās /pers. E/, /pers. D/ un arī /pers. C/ mēģina pārliecināt izmeklēšanu un tiesu, ka miesas bojājumus /pers. B/ un /pers. C/ guvuši, paši krītot. Lai pastiprinātu šādas versijas ticamību, liecinieki norāda, ka notikuma vakarā arī /pers. B/ lietojis alkoholu, neskatoties uz viņam konstatētajām vairākām nopietnām saslimšanām.

Tiesas ieskatā minētais ir izskaidrojams ar tuvinieku vēlmi palīdzēt /pers. A/ izvairīties no atbildības un iespējamā soda par izdarīto, turklāt šāda tuvinieku versija nav guvusi apstiprinājumu citos pierādījumos nostiprinātajās ziņās.

[15.4] Kā norādīts papildus tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr.6p un atkārtotas komisijas tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumā Nr.28-k, tad miesas bojājumi galvas apvidū, kas ir tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. B/ nāves iestāšanos, visticamāk, radušies trulu priekšmetu tiešu iedarbību rezultātā, sitot ar dūrēm un nav raksturīgi tādiem miesas bojājumiem, kuri rodas kritiena rezultātā no auguma augstuma.

Savukārt no tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinuma Nr.381L izriet, ka /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi kreisās plaukstas 3.pirksta rajonā varēja rasties ne mazāk kā vienas traumatiskas iedarbības rezultātā un nevar izslēgt iespēju, ka miesas bojājumus /pers. C/ varēja sev nodarīt, krītot no sava ķermeņa augstuma.

Gan apelācijas sūdzībā, gan tiesas sēdē aizstāvji norādīja, ka ekspertu atzinumi nav pārliecinoši un sniegti pieļāvuma formā.

Apelācijas instances tiesa vērš uzmanību, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otro daļu to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Minētais nozīmē, ka ekspertu atzinumi, lai pārbaudītu to ticamību, ir vērtējami savstarpējā sakarībā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem.

Medicīniskajos dokumentos par /pers. B/ no SIA „Jelgavas pilsētas slimnīca" un SIA „Saldus medicīnas centrs" norādīts, ka atpūtas bāzē /adrese/ viņu piekāvis mazdēls, ko apstiprinājusi arī pacienta meita (/pers. E/). Datu par alkohola reibumu medicīniskajos dokumentos nav, kā arī etilspirts netika konstatēts /pers. B/ asinīs, iestājoties stacionārā, kas ir pretrunā tuvinieku liecinātajam par to, ka arī /pers. B/ lietojis alkoholu, kas, iespējams, bijis par iemeslu viņa kritieniem.

Savukārt saskaņā ar medicīniskajos dokumentos par /pers. C/ no VSIA „Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīca" norādīto informāciju viņu kempingā pie Cieceres ezera piekāvis mazdēls.

Kā jau iepriekš noskaidrots, tad mājiņā kopā ar vecvecākiem atradās tikai /pers. A/ un citas personas līdz brīdim, kad /pers. B/ un /pers. C/ tika konstatēti miesas bojājumi, mājiņā neatradās.

Tiesas vērtējumā arī notikuma vietas apskates protokolā fiksētais nedod pamatu uzskatīt, ka /pers. B/ varēja pats sevi traumēt tādā mērā, lai gūtu smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumus, jo telpa, kurā tika gūti miesas bojājumi, ir salīdzinoši neliela un tajā esošajām mēbelēm nav izteikti traumējoši elementi vai detaļas.

Tāpat tiesu medicīnas ekspertes /pers. G/ un /pers. K/ savās liecībās tiesas sēdē norādījušas, ka /pers. B/ konstatētie miesas bojājumi visticamāk radušies sitienu rezultātā, bet /pers. C/ konstatētais pirksta lūzums nav raksturīgs tādam, kas gūts krītot.

Izvērtējot minētajos pierādījumos ietvertās ziņas kopsakarā ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos fiksēto, apelācijas instances tiesa nonāk pie secinājuma, ka ir izslēgtas saprātīgas šaubas par to, ka /pers. B/ un /pers. C/ konstatētos miesas bojājumus, atrodoties vienā mājiņā, ir nodarījis /pers. A/.

[15.5] No /pers. A/ sniegtajām liecībām izriet, ka viņš notikušo faktiski neatceras, bet uzskata, ka vecvecākus nevarēja aizskart, kā arī nepieļauj iespēju, ka varētu neatcerēties, ja būtu ko tādu izdarījis.

Tiesa pieļauj, ka alkohola un narkotisko vielu apreibuma dēļ apsūdzētais arī varētu visā pilnībā neatcerēties notikušo, tomēr tikai paša paustā pārliecība, ka nebūtu varējis vecvecākus aizskart un nodarīt viņiem miesas bojājumus, nevar būt par pamatu /pers. A/ attaisnošanai.

Kā savās liecībās norāda liecinieces /pers. E/ un /pers. H/, tad notikuma vakarā /pers. A/ bijis stiprā alkohola reibumā, ko apstiprina arī pats apsūdzētais.

No /pers. A/ medicīniskās kartes izraksta un ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.7204 redzams, ka pēc iestāšanās VSIA „Rīgas Psihiatrijas un Narkoloģijas centrs" stacionārā 2019.gada 7.augustā apsūdzētā analīzēs atrasta tetrahidrokanabinola skābe.

Uz apstākļiem, ka apsūdzētais /pers. A/ bijis agresīvs un neadekvāts ne tikai notikuma vakarā, bet arī nākamajā dienā, norāda kā /pers. E/ un /pers. D/ liecībās ietvertās ziņas par apsūdzētā stāvokli un uzvedību, tā arī apsūdzētā ieslēgšana mājiņā un ievietošana VSIA "Rīgas Psihiatrijas un Narkoloģijas centrs" stacionārā nākamajā dienā pēc notikuma, tas ir, 2019.gada 7.augustā.

VSIA „Rīgas Psihiatrijas un Narkoloģijas centrs" izziņā norādīts, ka /pers. A/ pēc notikuma stacionārā ārstējās no 2019.gada 7.augusta līdz 13.augustam un viņam konstatēti citi psihiski un uzvedības traucējumi alkohola un kanabinoīdu lietošanas dēļ, emocionāli nestabila personība, impulsīvais tips.

Izvērtējot norādītās ziņas, apelācijas instances tiesas ieskatā tieši alkohola un narkotisko vielu lietošanas rezultātā izraisītais /pers. A/ stāvoklis, visticamāk, bijis par iemeslu viņa impulsīvajai un neadekvātajai rīcībai gan saistībā ar miesas bojājumu nodarīšanu /pers. B/ un /pers. C/, gan agresīvajai uzvedībai nākamajā dienā pēc notikuma.

[15.6] Krimināllikuma 125. un 126.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu objekts ir cilvēka veselība un no objektīvās puses minēto noziedzīgo nodarījumu rezultātā tiek nodarīts prettiesisks kaitējums citas personas veselībai.

Ar iepriekš spriedumā analizētajiem pierādījumiem ir konstatēts, ka kaitējumu /pers. B/ un /pers. C/ veselībai ar aktīvām prettiesiskām darbībām ir nodarījis /pers. A/.

Tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos secināts, ka /pers. C/ ir nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, bet /pers. B/ – smagi dzīvībai bīstami miesas bojājumi, kas turklāt bija tiešā cēloniskā sakarībā ar viņa nāves iestāšanos.

Konkrētajā gadījumā miesas bojājumu nodarīšanu no subjektīvās puses raksturo netiešs nodoms, jo nav šaubu, ka apsūdzētais kā sportists cīņas sporta veidā - taiboksā (*Muay Thai*) ar aktīvām tīšām darbībā, vēršoties pret cilvēkiem cienījamā vecumā, apzinājās savu darbību kaitīgumu, kā arī paredzēja un apzināti pieļāva kaitīgu seku iestāšanos.

Ņemot vērā apsūdzētā stāvokli alkohola un narkotisko vielu apreibuma dēļ, tiesai nav pamata izdarīt secinājumu, ka, nodarot miesas bojājumus, /pers. A/ nodoms bijis konkretizēts, tādēļ viņam jāatbild par faktiski nodarītajiem miesas bojājumiem.

Ievērojot minēto, par nepamatotu atzīstama aizstāvja norāde, ka nav konstatējama apsūdzētā /pers. A/ subjektīvā puse viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Kvalificējot noziedzīgu nodarījumu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas kā tīša smaga miesas bojājuma nodarīšanu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei, likumdevējs pret katru no minētajām sekām noteicis dažādu vainīgās personas psihisko attieksmi – pret smagu miesas bojājumu nodoms, pret nāvi – neuzmanība.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumos izdarītajiem secinājumiem ir konstatēta cēloņsakarība starp smaga miesas bojājuma nodarīšanu un cietušā /pers. B/ nāvi.

Vienlaicīgi tiesa, vērtējot apsūdzētā darbības un attieksmi, nekonstatē, ka apsūdzētā nodoma ievirze norādītu uz apzinātu vēlmi noslepkavot /pers. B/ vai apzināti pieļaut viņa nāves iestāšanās iespēju, tādēļ secināms, ka /pers. A/ psihisko attieksmi pret cietušā nāvi raksturo neuzmanība.

Tiesa konstatē apsūdzētā /pers. A/ darbībās arī Krimināllikuma 125.pantā un 126.panta otrās daļas 7.punktā paredzēto kvalificējošo pazīmi – miesas bojājumi nodarīti personai, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir otrajā radniecības pakāpē, jo /pers. A/ ir /pers. B/ un /pers. C/ mazdēls.

[16] Apelācijas instances tiesa atzīst par nepamatotu aizstāves apelācijas sūdzībā norādīto, ka lietā nav veikta detalizēta notikuma vietas apskate, kā arī nav veikta apsūdzētā apģērba apskate, kas ļautu noskaidrot asins lokalizācijas veidošanās mehānismu notikuma laikā.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad kriminālprocess izskatāmajā lietā uzsākts 2019.gada 9.augustā, tas ir, trīs dienas pēc notikuma, bet notikuma vietas – atpūtas bāzes /adrese/ mājiņas Nr.3 apskate veikta 2019.gada 23.augustā, kas ir vairāk kā divas nedēļas pēc notikuma. Notikuma vietas apskates protokolā un fotoattēlos fiksētas visas nozīmīgās objekta pazīmes, kādas bija iespējams konstatēt apskates izdarīšanas brīdī, taču asins pēdas notikuma vietā nav konstatētas.

Savukārt apsūdzētais /pers. A/ kriminālprocesā aizturēts 2019.gada 13.augustā, tas ir, nedēļu pēc notikuma un no aizturēšanas protokola nav redzams, ka uz apsūdzētā apģērba būtu konstatētas jebkādas noziedzīga nodarījuma pēdas, tai skaitā asinis.

[17] Aizstāve apelācijas sūdzībā norādījusi, ka lietā pieļauts būtisks Kriminālprocesa likuma pārkāpums, jo /pers. A/ kriminālprocesā par aizdomās turēto atzīts tikai pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, bet vēlāk apsūdzība viņam uzrādīta arī pēc Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punkta un $253.^2$ panta pirmās daļas.

Apelācijas instances tiesa aizstāves norādītajā apstāklī nekādus Kriminālprocesa likuma pārkāpumus nekonstatē.

No 2019.gada 17.oktobra lēmuma par kriminālprocesa nodošanu kriminālvajāšanas uzsākšanai redzams, ka, nosūtot lietu prokuroram, procesa virzītājs /pers. A/ darbībās saskatījis gan Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā, gan Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punktā un $253.^2$ panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu pazīmes.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 36.panta pirmo daļu prokurors kriminālprocesā realizē izmeklēšanas uzraudzības, izmeklēšanas, kriminālvajāšanas, valsts apsūdzības uzturēšanas un citas šajā likumā noteiktās funkcijas. Savukārt Kriminālprocesa likuma 402. un 403.pantā ir ietverts pamats personas saukšanai pie kriminālatbildības un kriminālvajāšanas uzsākšanai.

No minētā tiesiskā regulējuma secināms, ka pirmstiesas kriminālprocesā tikai prokurora kompetencē ir pieņemt lēmumu par personas saukšanu pie kriminālatbildības un noteikt inkriminēto nodarījumu juridisko kvalifikāciju. Turklāt Kriminālprocesa likums nekādā veidā neierobežo prokuroru ar nosacījumu, ka, pieņemot lēmumu par personas saukšanu pie kriminālatbildības, personas darbības kvalificējamas tikai pēc tā Krimināllikuma panta, par kuru tā atzīta par aizdomās turēto.

[18] Aizstāvis Antons Drēbnieks savā debašu runā apelācijas instances tiesā analizēja liecinieku /pers. E/, /pers. C/, /pers. D/, /pers. I/, /pers. J/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, norādot, ka liecinieces /pers. C/ nopratināšana nav veikta savlaicīgi, kā arī nopratināšanas protokolos nav ziņu par to, vai apsūdzētā tuvinieki tikuši informēti par to, ka var neliecināt pret /pers. A/.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka liecinieku /pers. E/, /pers. C/, /pers. I/ un /pers. J/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības tiesas izmeklēšanā nav pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 131.panta trešajā daļā, 147.panta sestajā daļā vai 501.panta kārtībā un ne pirmās instances tiesa, ne apelācijas instances tiesa minētās liecības nav izmantojušas pierādīšanā.

Ievērojot minēto, aizstāvim nav tiesiska pamata uz šādām Kriminālprocesa likumā noteiktā kārtībā nepārbaudītām liecībām atsaukties un secīgi apelācijas instances tiesai nav pamata tās vērtēt.

Pirmās instances tiesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu pārbaudītas tikai liecinieka /pers. D/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, tās nolasot. No nopratināšanas protokola redzams, ka lieciniekam ir izskaidrotas tiesības neliecināt pret sevi un saviem tuviniekiem, ko /pers. D/ apliecinājis ar savu parakstu pirms liecību sniegšanas.

Savukārt no pirmās instances tiesas sēžu protokoliem konstatējams, ka pirms liecību sniegšanas lieciniekiem /pers. E/ un /pers. C/ ir pienācīgi izskaidrotas tiesības neliecināt pret sevi un saviem tuviniekiem, tai skaitā apsūdzēto /pers. A/.

Tādējādi aizstāvja iebildums par to, ka apsūdzētā tuvinieki nebija informēti par tiesībām neliecināt pret /pers. A/, ir nepamatots.

[19] Aizstāves apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances tiesa nav atspoguļojusi un pietiekoši analizējusi aizstāvības pieteiktos pierādījumus.

Ņemot vērā, ka sūdzībā nav konkretizēts, tieši kādus pierādījumus pirmās instances tiesa nav atspoguļojusi vai analizējusi, tad apelācijas instances tiesai nav iespējams sniegt motivētu viedokli par norādīto iebildumu.

[20] Par nepamatotu atzīstams apsūdzētā aizstāvju gan apelācijas sūdzībā, gan apelācijas instances tiesā norādītais, ka visas šaubas vērtējamas par labu apsūdzētajam un tādēļ viņš apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 126.panta otrās daļas 7.punkta attaisnojams.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 19.pantā ir nostiprināts nevainīguma prezumpcijas princips un saskaņā ar minētā panta trešo daļu visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Saprātīgu šaubu izslēgšana ir procesa virzītājam un apsūdzētajam likumā noteiktais pierādīšanas standarts, un pierādīšana ir veikta atbilstoši šim standartam, ja pierādīšanas adresāts ir pārliecināts par izteikto apgalvojumu, un par tā patiesumu viņam nav saglabājušās saprātīgas un izskaidrojamas šaubas. Turklāt šī pārliecība nav patvaļīga, bet gan balstīta uz objektīviem apstākļiem. Pierādīšana ārpus saprātīgām šaubām nenozīmē pierādīšanu bez mazākās šaubu ēnas. Tomēr, neizvērtējot visus lietā konstatētos apstākļus un iegūtos pierādījumus to kopumā, nav pamata atzīt, ka šaubas nav novēršamas (*K.Strada-Rozenberga. Pierādīšanas teorija kriminālprocesā. Rīga: "Biznesa augstskola Turība" SIA, 2002., 155.-156.lpp.*).

Apelācijas instances tiesa, izvērtējot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus un ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā, secina, ka ir izslēgtas jebkādas saprātīgas vai nenovēršamas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Kriminālprocesa laikā iegūtie un nostiprinātie pierādījumi tiesas ieskatā ir ticami, attiecināmi, pieļaujami un pilnībā pietiekami /pers. A/ vainas

konstatēšanai Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā un 126.panta otrās daļas 7.punktā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā ar šo spriedumu konstatētajā apjomā.

[21] Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ sodu par Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, apelācijas instances tiesa ievēro Krimināllikuma 35.pantā izvirzīto soda mērķi un Krimināllikuma 46.pantā ietvertos soda noteikšanas vispārīgos principus, tas ir, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Savukārt nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, kā arī citus apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

[21.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu noziedzīgs nodarījums, kura pazīmes paredzētas Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā, klasificējams kā sevišķi smags noziegums.

[21.2] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ agrāk nav sodīts, laika posmā no 2011.gada līdz 2019.gadam pie administratīvās atbildības kopumā saukts 20 reizes (*lietas 1.sējuma 101.-106.lapa*), viņam ir pastāvīga dzīvesvieta, neprecējies, apgādājamu personu nav (*lietas 1.sējuma 60., 100., 109.lapa*), strādā SIA /Nosaukums J/, kur tiek raksturots pozitīvi (*lietas 1.sējuma 151.-153.lapa; 2.sējuma 14.lapa*), VSIA „Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" stacionārā ārstējies divas reizes (*lietas 1.sējuma 141.lapa*).

[21.3] Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā kā vienīgais pamatsoda veids ir paredzēta brīvības atņemšana un, izvērtējot lietā noskaidrotos apstākļus, apelācijas instances tiesa nekonstatē tiesisku pamatu noteikt apsūdzētajam vieglāka soda veidu, nekā to paredzējis likumdevējs. Ievērojot minēto, tiesai nav pamata atsevišķi vērtēt Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteiktos apstākļus, lai izšķirtos par kādu no soda veidiem.

Ņemot vērā, ka apsūdzētais izdarījis vairākus noziedzīgus nodarījumus, kā arī vairākkārt saukts pie administratīvās atbildības, /pers. A/ piemērojams arī panta sankcijā paredzētais papildsods – probācijas uzraudzība, lai pēc pamatsoda izciešanas nodrošinātu apsūdzētā uzvedības kontroli.

[21.4] Attiecībā uz Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu apsūdzētā atbildību mīkstinošos apstākļus saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu tiesa nekonstatē. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola un narkotisko vielu ietekmē.

[21.5] Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijā paredzēts brīvības atņemšanas sods uz laiku no trim līdz piecpadsmit gadiem, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ par Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu sodīts ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem un probācijas uzraudzību uz diviem gadiem.

Ņemot vērā to, ka apelācijas instances tiesa izslēgusi no apsūdzības atsevišķas noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi veidojošās darbības, samazinot apsūdzības apjomu, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 565.panta pirmās daļas 3.punktu apsūdzētajam sods nosakāms mazākā apmērā nekā to noteikusi pirmās instances tiesa.

Tomēr, ievērojot to, ka ir konstatēts apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis, apsūdzētais vairākkārtīgi saukts pie administratīvās atbildības, tad nav tiesiska pamata apsūdzētajam noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu, kā arī samazināt papildsoda apmēru. Tādējādi apelācijas instances tiesa uzskata, ka apsūdzētajam atbilstoši un samērīgi būtu noteikt sodu brīvības atņemšanu uz trim gadiem un desmit mēnešiem, kā arī papildsodu - probācijas uzraudzību uz diviem gadiem, lai pienācīgi nodrošinātu /pers. A/ uzvedības uzraudzību, sekmētu resocializāciju un jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas novēršanu.

[22] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka par Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 7.punktā paredzēta smaga nozieguma izdarīšanu pirmās instances tiesa sodījusi /pers. A/ ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu, bet par Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzēta kriminālpārkāpuma izdarīšanu – ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 30 dienām.

Nosakot soda veidu, pirmās instances tiesa vērtējusi ne tikai minēto noziedzīgo nodarījumu raksturu, bet arī tā izdarīšanas apstākļus un radīto kaitējumu, kā arī par apsūdzētā personību iegūtās ziņas, pamatoti nonākot pie slēdziena, ka konkrētajā gadījumā soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no vieglāka soda veidiem.

Savukārt, izvērtējot nosakāmā soda mēru, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka nav konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākļi, bet konstatēts Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktā paredzētais atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgi nodarījumi izdarīti alkohola un narkotisko vielu ietekmē.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā norādītais pamatojums apsūdzētajam piespriestā soda veida un mēra izvēlē par Krimināllikuma 126.panta otrās daļas 7.punktā un 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu atbilst Krimināllikuma 35.pantā izvirzītajiem soda mērķiem un Krimināllikuma 46.pantā ietvertajiem soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, tādēļ piespriestie sodi nav uzskatāmi par bargiem vai nesamērīgiem un to mīkstināšanai nav pamata.

[23] Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Savukārt atbilstoši panta trešajā daļā ietvertajam ierobežojumam, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgo nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

[23.1] Lai gan pirmās instances tiesa, piespriestos sodus saskaitot daļēji, nav īpaši motivējusi sodu saskaitīšanas principa izvēli saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, apelācijas instances tiesa secina, ka tā kā konkrētajā gadījumā ir piemērots apsūdzētajam iespējami labvēlīgākais sodu saskaitīšanas princips, tad nav pamata tā piemērošanas pārvērtēšanai.

[23.2] Tomēr, ņemot vērā, ka apelācijas instances tiesa ir noteikusi zemāku brīvības atņemšanas soda apmēru par Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, tad arī attiecīgi samazināms apsūdzētajam nosakāmais brīvības atņemšanas sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

[24] Apelācijas instances tiesa atzīst par nepamatotu prokurora izteikto viedokli, ka apsūdzētajam ar pirmās instances tiesas spriedumu noteiktais sods atstājams negrozīts, jo konstatējams jauns /pers. A/ atbildību pastiprinošs apstāklis – noziedzīgu nodarījumu izdarījusī persona sniegusi apzināti nepatiesu liecību (Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 17.punkts).

Pirmkārt, apelācijas instances tiesa uzskata, ka nav objektīva pamatojuma, lai konstatētu apsūdzētā apzināti nepatiesu liecību, jo no apsūdzētā liecības izriet, ka viņš notikuma apstākļus neatceras, nevis apzināti sniedz pretējas ziņas tām, kas noskaidrotas ar citiem lietā pārbaudītajiem pierādījumiem.

Otrkārt, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 562. un 565.pantā noteiktajiem ierobežojumiem, apelācijas instances tiesai nav tiesiska pamata

pasliktināt apsūdzētā stāvokli, tai skaitā, konstatējot jaunu atbildību pastiprinošu apstākli, ja šā iemesla dēļ nav bijis iesniegts prokurora protests.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, tiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 6.marta spriedumu atcelt daļā par /pers. A/ atzīšanu par vainīgu un sodīšanu saskaņā ar Krimināllikuma 125.panta trešo daļu un par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 10 (desmit) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, noteiktos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem 4 (četriem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Nolēmumu var pārsūdzēt un protestēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Pilns tiesas nolēmums pieejams 2020.gada 11.decembrī.

Tiesnesis D.Aktumanis

Tiesnese I.Rozīte

Tiesnese S.Mertena